

www.ketab.ir

ارزشیابی فرآیندی در مقطع ابتدایی

نویسندهان

نوشین منصوری

نازی ترابی دوان

مصطفویه سلطانیان

زهرا شهبازی

حسین ایراندوست

آفتاب‌گیتی

موسسه انتشارات آفتاب گیتی

جیلگیر

موسسه انتشارات آفتاب گیتی

عنوان: ارزشیابی فرآیندی در مقطع ابتدایی

نویسنده‌گان: نوشین منصوری، نازی ترابی دوان، مصطفی سلطانیان، زهرا شهبازی، حسین ایراندوست

نشر و پخش: موسسه انتشاراتی آفتاب گیتی

نویت چاپه اول: ۱۴۰۲

شماره گان: ۲۰۰ نسخه

چاپ: فدک

قیمت: ۱۱۰۰۰ پال

شایک: ۱-۵۲۶-۳۱۴-۹۲۲-۹۷۸

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است.

آدرس: تهران میدان انقلاب شلیع جنوب شرقی- بیش خیابان ۱۲ فروردین ساختمان ولی‌صریر- پلاک ۹- تبلیغات سوم واحد ۱۳۱۴

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

۵	چکیده
۶	مقدمه :
۱۳	بررسی نظام ارزشیابی تحصیلی
۱۵	سابقه نظام ارزشیابی پیشرفت تحصیلی در ایران
۱۶	ا تحصیلی از دو منظر مورد بررسی قرار می گیرد:
۱۶	ساختار، تشکیلات و وظایف
۱۷	رسیدگی به امور امتحانات نهایی ابتدایی، دوره‌اول و دوره دوم متوسطه؛
۲۲	امتحانات نهایی
۲۳	بر است:
۲۴	ارزشیابی بر اساس سطح هوشی
۲۶	تأثیر ارزشیابی در پیشرفت دانش آموزان
۳۶	مختصات طرح ارزشیابی
۳۹	• بهبود کیفیت فرآیند یاددهی - یادگیری
۴۰	محور اول : تغییر تأکید از ارزشیابی پایانی به ارزشیابی تکوینی
۴۳	محور سوم: تنوع بخشی به ابزارهای جمع آوری اطلاعات
۴۴	محور چهارم: تغییر در ساختار کارنامه
۴۵	محور پنجم: تغییر در مرجع تصمیم گیرنده درباره ارتقاء دانش آموزان
۵۴	چرا ارزشیابی تحصیلی دوره ابتدایی باید تغییر کند؟
۵۶	ارزشیابی فرآیندی در نظام آموزشی ایران
۵۹	اصول حاکم بر ارزشیابی پیشرفت تحصیلی
۶۰	ارزشیابی:

۶۳	هدف انجام ارزشیابی تکوینی
۶۴	هدف ارزشیابی تکوینی یا مستمر
۶۸	استفاده از سوالات تشریحی به صورت تحلیلی- تبیینی و خلاصه نویسی:
۷۳	نظام نمره دادن در ارزشیابی مستمر:
۷۶	تأکید بر نقاط قوت به جای رتبه بندی!
۸۰	ارزشیابی کاردانش آموزان در ارزشیابی فرآیندی
۹۱	ارائه باز خورد رودررو به دانش آموزان
۹۴	نتایج بررسی ها در ارزشیابی فرآیندی
۹۸	منابع

چکیده

هدف از بررسی این موضوع میزان آشنایی و رابطه‌ی آن با کاربرد ارزشیابی فرایندی در بین معلمان دوره ابتدایی است تا مشخص شود معلمان تا چه اندازه با ارزشیابی فرایندی آشنایی دارند و از آن در کلاس درس خود استفاده میکنند.

این بررسی از نوع توصیفی-پیمایشی بوده و شامل کلیه‌ی معلمان مدارس ابتدایی شده است. که از این تعداد ۱۲۷ نفر به پرسشنامه‌ها پاسخ دادند. نتایج نشان داد معلمان از ارزشیابی فرایندی و ابزارهای آن شناخت کمتری دارند، اکثر معلمان از مفاهیم، فرآیندها، روشها و ویژگیهای ارزشیابی فرایندی آگاهی لازم و مدارند. معلمان نسبت به ارزشیابی فرایندی دیدگاهی مثبت دارند و در کلاسهای درس خود استفاده میکنند، اما ماقبه و مدرک آنها با میزان شناخت از این نوع ارزشیابی و به کارگیری آن ارتباط معنی داری ندارد.

مقدمه

هدف تعلیم و تربیت ایجاد تغییر در دانستنی ها، عادات، گرایشها و نگرشهای دانش آموزان است و میزان تغییر از طریق ارزیابی مداوم قابل بررسی است. بنابراین ارزیابی حلقه جدایی ناپذیر فرایند یاددهی - یادگیری است. چرخه‌ی ارزشیابی، برنامه‌ریزی درسی و تدریس رابطه‌ای ناگفستنی دارد و ارزشیابی به مری و برنامه ریز کمک میکند تا تغییرات رفتاری حاصل آموزش را در رفتار، در سالهای اخیر فراگیران تحلیل کند (جیمز معتقد است، ارزشیابی کلاسی یکی از عوامل مؤثر در بهبود یادگیری، بسیار مورد توجه صاحب‌نظران قرار گرفته است). تحقیقات زیادی نیز از سال ۱۹۸۰ در جهان در رابطه با ارزشیابی و نحوه اجرای آن و تأثیر آن بر روی یادگیری دانش‌آموزان انجام گرفته است. نتایج چنین بررسی های متعددی نشان می دهد که معلم میتواند با تغییر در طرز تفکر و روش کار خود در زمینه ارزشیابی تحصیلی، آن را در خدمت بهبود یادگیری دانش‌آموزان قرار دهد بنابراین در راستای کاربست یافته های پژوهشی، رویکردها، الگوها و روشها و فنون متعددی برای ارزیابی کلاس درس ارایه شده (۱۹۹۳) فنون مختلفی از ارزیابی کلاسی را

نام میرند:

واگر فرایندی در مقابل نهایی و پایانی غیررسمی در مقابل رسمی کوینی در مقابل تراکمی در مقابل همگرا این فنون را میتوان در دو رویکرد کلی دسته بندی کرد؛ رویکرد فرایندی

و رویکرد نتیجه مدار، رویکردهای ارزشیابی فرآیندی مجموعهای از پروژه‌ها و تکالیفی ارایه شده دانش آموزان را شامل می‌شود. که هدف آنها ارزیابی توانایی حل مسأله، تفکر انتقادی، قدرت در دانش آموزان است. این رویکرد فنون ارزیابی تکوینی، غیررسمی، فرآیندی و واگرا ... تبیین و هستند. اما رویکردهای ارزیابی نتیجه مدار بر میزان مهارت نهایی در پایان دوره تأکید دارند. که همان ارزیابیهای سنتی هستند.

بررسی‌های نشان می‌دهد که ارزشیابی در نظام آموزشی کشور بیشتر بر آزمونهای سنتی تکیه دارد. استفاده از روش‌های سنتی ارزشیابی، در مدارس مورد انتقاد قرار گرفته است و سعی شده که به جای آنها از روش‌های دیگری استفاده شود و حاشیه‌آنها گردد.

آزمونهای سنتی به دلیل ساختار خود به خواست و نیاز افرادی غیر از آزمون شونده پاسخ میدهند و اغلب به رتبه بندی کردن دانش آموزان می‌نجامند. روش بر نقاط ضعف آزمون شونده تأکید دارد و نسبت به پیشرفت دانش آموزان حساس نیست. در این نوع آزمون‌ها دانش آموز منفعل است و آنچه که به او القاء شده است باز پس می‌دهد از دانش آموزان می‌خواهند تا سوالهایی را جواب دهند یا مسائلی را حل کنند که هرگز دوباره با آنها رویه رو نخواهند شد، از آنان می‌خواهند تا این کارها را تنها انجام دهند، بدون اتکاء به هیچ نوع ابزار یا منبعی و در شرایطی با محدودیت زمانی، در صورتی که زندگی واقعی اصلاً به اینها شبیه نیست..

از طرف دیگر ارزشیابی های سنتی آزمون محور هستند و با مشکلات آزمون و امتحان محوری مانند پدیده تقلب، اضطراب، تأکید بر بخشی از مطالب، عدم ارایه بازخورد واقعی به دانشآموز، بی توجهی به خلاقیت و حس پرسشگری دانش آموزان، و ... مواجه هستند.

در پاسخ به این انتقادها، اگر ارزشیابی بخشی از فرایند یاددهی - یادگیری محسوب شود، این مشکلات حل ، ارزشیابی بهبود و اصلاح آموزش است، و تعیین می کند که چه چیزی، به چه کسی، در چه زمانی، به چه منظوری و چگونه باید آموزش داده شود تا رفتارهای منطبق با اهداف و مطلوب فرا گرفته شود .

بهترین زمان این نوع ارزشیابی، زمانی است که فرآیند آموزش و یادگیری در حال انجام است در ارزشیابی فرایندی، تحلیل عملکرد یادگیرنده کمک خواهد کرد تا یادگیرنده و معلم، مشکلات آموزش و یادگیری را شناسایی نموده و برای رفع آنها اقدام کند.

این نوع ارزشیابی به شیوه های گفتاری، نوشتاری، و عملکردی، یا استفاده از انواع ابزارهای اندازه گیری و سنجش مانند بحث و گفتگو، ارائه ی گزارش، پاسخ دادن به پرسش های کتبی، اجرای پروژه های پژوهشی و ... مورد استفاده قرار می گیرد.

این نوع ارزشیابی را می‌توان ارزشیابی، ارزشیابی فرایندی صرفاً به ارزشیابی از جانب معلم محدود نمی‌شود، بلکه یادگیرنده در کنار ارزشیابی معلم، به خود ارزشیابی فردی، گروهی کلاسی می‌پردازد و از این طریق نقاط قوت و ضعف خویش، گروه و کلاسی که در آن عضویت دارد.

نتایج این نوع ارزشیابی، میزان تحقق هدفها را در هر مرحله روشن می‌سازد از آموزش و یادگیری نشان میدهد و بازخورد آن زمینه‌ی اصلاحات لازم در برنامه ریزی درسی، مواد آموزشی، رسانه‌ها، روشهای تدریس و فرایند ارزشیابی را فراهم مینماید بنابر این پس از بررسی ها به این نتیجه رسیدند که شیوه ارزشیابی بر خلاقیت و مشارکت یادگیری و عملکرد تحصیلی دانش آموزان مؤثر است، به طوری که بین خلاقیت دانش آموزان و نظام ارزشیابی توصیفی و سنتی تفاوت معناداری وجود دارد و ارزشیابی فرایندی در خلاقیت، مشارکت یادگیری و عملکرد تحصیلی دانش آموزان مؤثرتر بوده است.

ویژگی ارزشیابی فرآیند مدار

این نوع ارزشیابی صرفاً به ارزشیابی از جانب معلم محدود نمی‌شود، بلکه در کنار آن، یادگیرنده به خود ارزشیابی فردی، گروهی و کلاسی می‌پردازد و از این طریق نقاط قوت و ضعف خویش، گروه و کلاسی را که در آن عضویت دارد روشن می‌سازد.

نتایج ارزشیابی فرآیند مدار ، نه تنها میزان تحقق هدفهارا در هر مرحله از آموزش و یادگیری نشان می دهد ، بلکه بازخورد آن ، زمینه‌ی اصلاحات لازم در برنامه‌ی درسی ، مواد آموزشی ، رسانه‌ها ، روشهای تدریس و فرآیند ارزشیابی پیشرفت تحصیلی را فراهم می نماید.

جایگاه و نقش ارزشیابی پیشرفت تحصیلی در آموزش و یادگیری فرآیند - مدار هدف نهایی تعلیم و تربیت ، انسان سازی و آینده سازی است . از آنجا که آینده‌ی جوامع به دست انسانها ساخته می شود ، هدف و رسالت اصلی تعلیم و تربیت را باید در انسان سازی جستجو کرد .

که بخش عمده‌ی آن به نهاد رسمی آموزش و پژوهش و مدرسه سپرده شده است . مهم ترین مسؤولیت مدرسه برنامه ریزی برای آموزش و یادگیری است . برای آنکه آموزش به یادگیری منتج شود باید برای آن برنامه ریزی شود .

طراحی آموزشی شامل کلیه‌ی تجارب و فرصتهای یاددهی و یادگیری است که از جانب معلم به منظور ایجاد تغییرات مطلوب در رفتار فرآیندان طراحی واجرا می شود و بازده آن مورد ارزشیابی قرار می گیرد .

ارزشیابی پیشرفت تحصیلی به عنوان جزیی جدا ناشدنی از فرایند یاددهی و یادگیری محسوب می شود که هدف آن کشف مشکلات آموزش و یادگیری و برنامه ریزی برای رفع این مشکلات می باشد.

بد نیست در اینجا به تفاوت دیدگاه رفارگرایان و دیدگاه شناختی پیرامون ارزشیابی پردازم. در رویکردهای رفارگرایی، ارزشیابی بیشتر به نتیجه ی بازده یادگیری توجه دارد و برای تعیین میزان پیشرفت یادگیرندگان و رسیدن به هدفهای آموزشی به کار گرفته می شود. این نوع ارزشیابی غالبا در پایان دورین یا پایان یک دوره ی آموزشی اعمال می شد تا معلوم شود چه مقدار از تغییرات مورد نظر، در اعمال رفتار فراگیران ظاهر شده است.

در اینجا فرایند تفکر و مؤلفه های آن مورد توجه قرار می گیرد و تنها پاسخ دادن به حرکه های آموخته شده، نشانه ی یادگیری و دست یافتن به یک هدف آموزشی محسوب می شود. ابزارهای اندازه گیری و سنجش پیشرفت یادگیری غالبا بر آزمونهای مداد و کاغذی تاکید دارد که در قالب پرسش های کلیه ای و حافظه ای، یادگیری های پراکنده ی فراگیران را مورد ارزشیابی قرار می دهد. در رویکردهای شناختی در کنار توجه به نتیجه و بازده یادگیری، به فرایند یادگیری و مجموعه ی فعالیتهای ذهنی که یادگیرنده از طریق آنها به نتیجه رسیده است نیز توجه می شود.

در اینجا صرفاً ارزشیابی به ارائهٔ پاسخ‌های مورد انتظار از یادگیرنده، بسنده نمی‌کند، بلکه می‌خواهد بداند چرا و چگونه یادگیرنده به چنین نتایجی دست یافته است. در ارزشیابی فرایند مدار، ارزشیابی پیشرفت یادگیری به عنوان امری مستمر و پویا در نظر گرفته می‌شود که در تمام مراحل آموزش و یادگیری به کار گرفته می‌شود و در واقع نقش تکوینی دارد و هدف آن اصلاح و بهبود فرایند یاددهی - یادگیری می‌باشد.

بهترین زمان برای این نوع ارزشیابی، زمانی است که فرایند آموزش و یادگیری در حال انجام است.

این نوع ارزشیابی را می‌توان به هر سه شیوه‌ی آگفاری، نوشtarی و عملکردی و با استفاده از انواع ابزارهای اندازه‌گیری و سنجش مانند بحث و گفتگو، اینه‌ی گزارش شفاهی، پاسخ دادن به پرسش‌های کتبی، اجرای پروژه‌های پژوهشی و مورد استفاده قرار داد.

ارزشیابی فرایند محور در ارتقای پایه‌های تحصیلی دوره ابتدایی و رویکرد تلفیقی(فرایند محور و نتیجه محور) در سایر پایه‌های تحصیلی طراحی و اجرا گردد.

لازم است که آزمون‌های نتیجه محور صرفاً محدود به آزمون‌های کتبی نیست بلکه در این نوع آزمون می‌توان از روش‌های متنوعی بهره گرفت.